क्रुद्धस्तदधिष्ठातृदेवतोद्देशेन क्रोधः ॥ ३० ॥ हेमांगीमित्यनेन लावण्यमुक्तं ॥ ३१ ॥ दर्शयन्निव वक्ष्यमाणलिंगद्वारा नादर्शयद्वापाहित्येनसाक्षादितिशेषः ॥ राघवे तद्विषये ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ दिधक्षन्निव नतु वास्तवीदिधक्षेतिभावः ॥ ३५ ॥ निष्क्रांतं प्रवृत्तविक्षेपं महदत्यायतविस्तृतं ॥ ३६ ॥ अनुसृमायाअनुगम्यमानायाः जटायुयुद्धसमये सीतां रावणेन भूमौ विसृज्य पुनर्ग्रहणादेवमुक्तिः ॥ परिक्रांतं परिवृतं एतत्सर्वं समीक्ष्य भ्रातरं शशंसेत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ ३८॥ कनकबिंदवः भूषणावयवीभू

रामारम्येवनोद्देशेमयाविरहितात्वया ॥ क्रुद्धोब्रवीद्गिरिंतत्रसिंहःक्षुद्रमृगंयथा ॥ ३० ॥ तांहेमवर्णांहेमांगींसीतांदर्शयपर्वत ॥ यावत्सानूनिसर्वाणिनतेविध्वंसयाम्यहं ॥ ३१ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणपर्वतोमैथिलींप्रति ॥ दर्शयन्निवतांसीतांनादर्शयतराघवे ॥ ३२ ॥ ततोदाशरथीरामउवाचचशिलोच्चयं ॥ ममबाणाग्निनिर्दग्धोभस्मीभूतोभविष्यसि ॥ ३३ ॥ असेव्यःसर्वतश्चैवनिस्तृणद्रुमपल्लवः ॥ इमांवासरितंचाद्यशोषयिष्यामिलक्ष्मण ॥ ३४ ॥ यदिनाख्यातिमेसीतामद्यचंद्रनिभाननां ॥ एवंप्ररुषितोरामोदिधक्षन्निवचक्षुषा ॥ ३५ ॥ ददर्शभूमौनिष्क्रांतंराक्षसस्यपदंमहत् ॥ त्रस्तायारामकांक्षिण्याःप्रधावंत्याइतस्ततः ॥ ३६ ॥ राक्षसेनानुसृमायावैदेह्याश्चपदानितु ॥ ससमीक्ष्यपरिक्रांतंसीतायाराक्षसस्यच ॥ ३७ ॥ भग्नंधनुश्चतूणीचविकीर्णंबहुधारथं ॥ संभ्रांतहृदयोरामःशशंसभ्रातरंप्रियं ॥ ३८ ॥ पश्यलक्ष्मणवैदेह्याकीर्णाःकनकबिंदवः ॥ भूषणानांहिसौमित्रेमाल्यानिविविधानिच ॥ ३९ ॥ तप्तबिंदुनिकाशैश्चचित्रैःक्षतजबिंदुभिः ॥ आवृतंपश्यसौमित्रेसर्वतोधरणीतलं ॥ ४० ॥ मन्येलक्ष्मणवैदेहीराक्षसैःकामरूपिभिः ॥ भित्वाभित्वाविभक्तावाभक्षितावाभविष्यति ॥ ४१ ॥

तत्स्वर्णशकलानि ॥ ३९ ॥ भूषणानामितिपूर्वान्वयि ॥ तप्तबिंदुनिकाशैस्तपनीयबिंदुसदृशैः क्षतजबिंदुभिः रुधिरबिंदुभिः ॥ ४० ॥ मन्येइति सीतायांवा इमे रुधिरबिंदवः सीतानिमित्तं सुंदोपसुंदवद्युध्यमानयोरक्षसोर्वेतिविकल्पालंकारःश्लोकद्वयेनोक्तः ॥ ४१ ॥